

16.4.2014

B7-0399/2014 }
B7-0401/2014 }
B7-0403/2014 }
B7-0405/2014 }
B7-0410/2014 } RC1

KÖZÖS ÁLLÁSFOGLALÁSRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

az eljárási szabályzat 122. cikkének (5) bekezdése és 110. cikkének (4) bekezdése alapján

a következő képviselőcsoportok állásfoglalási indítványai helyébe lép:

ECR (B7-0399/2014)
S&D (B7-0401/2014)
PPE (B7-0403/2014)
ALDE (B7-0405/2014)
Verts/ALE (B7-0410/2014)

Pakisztánról: a legutóbbi üldöztetésekről
(2014/2694(RSP))

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Eija-Riitta Korhola, Cristian Dan Preda, Bernd Posselt, Filip Kaczmarek, Michael Gahler, Tunne Kelam, Elena Băsescu, Monica Luisa Macovei, Eduard Kukan, Philippe Boulland, Jean Roatta, Roberta Angelilli, Petri Sarvamaa, Sergio Paolo Francesco Silvestris, Sari Essayah, Laima Liucija Andrikienė, Dubravka Šuica, Anne Delvaux, Salvador Sedó i Alabart, László Tőkés, Bogusław Sonik
a PPE képviselőcsoport nevében

Véronique De Keyser, Ana Gomes, Joanna Senyszyn, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Mitro Repo, Richard Howitt, Liisa Jaakonsaari, Antigoni Papadopoulou

RC\1027620HU.doc

PE534.876v01-00 }
PE534.878v01-00 }
PE534.880v01-00 }
PE534.882v01-00 }
PE534.887v01-00 } RC1

az S&D képviselőcsoport nevében

**Marietje Schaake, Alexander Graf Lambsdorff, Sarah Ludford,
Louis Michel, Jelko Kacin, Kristiina Ojuland, Izaskun Bilbao Barandica,
Robert Rochefort, Hannu Takkula, Ramon Tremosa i Balcells,
Johannes Cornelis van Baalen, Marielle de Sarnez**

az ALDE képviselőcsoport nevében

Jean Lambert, Nicole Kiil-Nielsen, Raül Romeva i Rueda

a Verts/ALE képviselőcsoport nevében

**Peter van Dalen, Ryszard Antoni Legutko, Tomasz Piotr Poręba,
Adam Bielan, Ryszard Czarnecki, Konrad Szymański, Marek Józef
Gróbarczyk**

az ECR képviselőcsoport nevében

Az Európai Parlament állásfoglalása Pakisztánról: a legutóbbi üldöztetésekről (2014/2694(RSP))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a pakisztáni emberi jogokról és demokráciáról szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen a Pakisztán regionális szerepéről és az EU-hoz fűződő politikai kapcsolatairól szóló 2014. március 12-i¹, „a keresztényekkel szembeni közelmúltbeli erőszakról és üldöztetésről, különösen Pesavarban” című 2013. október 10-i², a „Pakisztánról, különös tekintettel Shahbaz Bhatti meggyilkolására” című 2011. március 10-i³, a „keresztények helyzetéről a vallásszabadság összefüggésében” című 2011. január 20-i⁴ és a vallásszabadság pakisztáni helyzetéről szóló 2010. május 20-i állásfoglalására⁵,
- tekintettel az 1948-ban elfogadott Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 18. cikkére,
- tekintettel az 1966-ban elfogadott Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának 18. cikkére,
- tekintettel Catherine Ashtonnak, az Unió alelnökének/főképviselőjének a pesavari keresztény közösség elleni támadással kapcsolatos 2013. szeptember 23-i, illetve a Sahbaz Bhatti elleni merényletről szóló 2011. március 2-i nyilatkozatára,
- tekintettel az ENSZ 1981-ben elfogadott, a valláson vagy meggyőződésen alapuló intolerancia és megkülönböztetés minden formájának megszüntetéséről szóló nyilatkozatára,
- tekintettel a vallás és a meggyőződés szabadságának kérdésével foglalkozó különleges ENSZ-előadó jelentéseire,
- tekintettel az ENSZ a vallás és a hit szabadságával foglalkozó különmegbízottjának és az ENSZ bírák és ügyvédek függetlenségével foglalkozó különmegbízottjának 2013. április 4-i jelentésére (kiegészítés: pakisztáni látogatás),
- tekintettel „Az emberi jogok és a demokrácia helyzete a világban” című 2012. évi éves jelentésről és az Európai Unió ezzel kapcsolatos politikájáról szóló, 2013. december 11-i állásfoglalására, amelyben leítéli a keresztények és más vallási kisebbségek üldözését⁶,
- tekintettel a 2012 márciusában elfogadott EU–Pakisztán ötéves együttműködési tervre, amely olyan prioritásokat tartalmaz, mint a jó kormányzás és az emberi jogokról folytatott párbeszéd, valamint tekintettel az ezzel szorosan összefüggő második, 2014. március 25-én tartott uniós–pakisztáni stratégiai párbeszédre;

¹ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0208.

² Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0422.

³ HL C 199 E., 2012.7.7., 179. o.

⁴ HL C 136 E., 2012.5.11., 53. o.

⁵ HL C 161 E., 2011.5.31., 147. o.

⁶ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0575.

- tekintettel a Tanács Pakisztánról szóló 2013. március 11-i következtetéseire, amelyekben megismétli az EU emberi jogok előmozdításával és tiszteletben tartásával kapcsolatos elvárásait, és elítéli valamennyi – többek között a vallási kisebbségek ellen irányuló – erőszakos cselekményt¹,
 - tekintettel eljárási szabályzata 122. cikkének (5) bekezdésére és 110. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel 2014. április 4-én egy keresztény házaspárt, Safkat Emmanuelt és Sagufta Kószárt egy, a Mohamed prófétát sértő szöveges üzenet állítólagos elküldéséért halálra ítélték; mivel a házaspár tagadta felelősségét, és azt vallotta, hogy azt a telefont, amelyről a szöveget elküldték, jóval az üzenet elküldése előtt elveszítették;
- B. mivel 2014. március 27-én egy lahorei pakisztáni keresztényt, Szaván Mászít Mohamed próféta gyalázása miatt halálra ítélték; mivel a Mászít elleni vádak bejelentése Lahore városának keresztény kerületében, József-telepen heves zavargásokat váltott ki, amelynek során számos épület, köztük két templom is leégett;
- C. mivel egy pandzsábi keresztény nőt, Aszia Bibit 2009 júniusában letartóztatták, majd 2010 novemberében istenkáromlás vádjával halálra ítélték; mivel fellebbezése több év után végre a lahorei legfelsőbb bíróság elé került; mivel a 2014. januári és márciusi első két tárgyaláson elnöklő bírák a jelek szerint szabadságon voltak;
- D. mivel a 14 éves keresztény lányt, Rimsa Mászít, akit hamisan a Korán megszenteltelenítésével vádoltak meg, ennek megállapítása után felmentették, és a felelős személyt letartóztatták; mivel azonban neki és családjának el kellett hagynia az országot;
- E. mivel a Pakisztáni Iszlám Köztársaság lakosságának mintegy 1,6%-át kitevő keresztények elítéletek és időnként csoportosan elkövetett erőszakos zaklatás áldozatai; mivel a pakisztáni keresztények nagy része nyomorúságos körülmények között él, gyakran az istenkáromlás vádjától retteghetve, amely nyilvános erőszakot válthat ki; mivel istenkáromlás vádjával több más keresztény is börtönben ül;
- F. mivel Mohammad Ásgár Pakisztánban élő, elmebetegségben szenvedő egyesült királyságbeli állampolgárt letartóztatták, miután azzal vádolták meg, hogy különböző tisztviselőknek küld leveleket, amelyekben azt állítja, hogy próféta, és mivel ezt követően, 2014 januárjában halálra ítélték;
- G. mivel egy másik egyesült királyságbeli állampolgárt, a 72 éves Maszúd Ahmadot, az Ahmaddija vallási közösség tagját csak a közelmúltban helyezték szabadlábra azután, hogy 2012-ben letartóztatták a Koránból való idézés vádjával, amely cselekedet az ahmaddik esetében istenkáromlásnak minősül, mivel őket nem ismerik el muzulmánokként, és a büntető törvénykönyv 298-C. szakasza értelmében tilos „muzulmánként viselkedniük”;
- H. mivel az elmúlt hónapokban Szindh különböző részein (Tharpakárban, Hájderabádban és

¹ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/genaff/135946.pdf

Lárkánában) öt hindu templomot támadtak meg, továbbá öt hindu fiút istenkáromlással vádoltak meg, és jelenleg a szindhi Badinban előzetes letartóztatásban vannak, mivel a Holi (a színek hindu fesztiválja) alkalmából festékszórással jeleket rajzoltak;

- I. mivel a Pakisztánban a vallási csoportok között újra fellángoló erőszak következtében jelenleg különösen a Sía Hazára közösség tagjai válnak nap mint nap gyilkosságok és kényszermigráció áldozataivá; mivel a jelentések szerint több mint 10 000 hindu is elmenekült a tartományból, ugyanis az elmúlt három évben rendszeressé váltak a váltságdíjért elkövetett gyermekrablások;
- J. mivel Pakisztán istenkáromlásra vonatkozó jogszabályai veszélyessé teszik a vallási kisebbségek számára a szabad önkifejezést, illetve a vallási tevékenységekben való nyílt részvételt; mivel e törvények alkalmazása évek óta világszerte aggodalmakat kelt, mivel a vádakat gyakran bosszú, pénzügyi haszonszerzés vagy vallási intolerancia motiválja, és mivel e törvények az önbíráskodás kultúráját táplálják, teret kínálva a tömegek számára a zaklatáshoz és a támadásokhoz; mivel az ENSZ emberi jogi mechanizmusai felszólították Pakisztánt, hogy helyezze hatályon kívül az istenkáromlásról szóló törvényeket, vagy hogy legalább iktasson be olyan biztosítékokat, amelyek megakadályozzák, hogy a törvénnyel egyes – gyakran kisebbségi közösségből származó – polgárok elnyomása céljából visszaéljenek;
- K. mivel csak 2013-ban több száz becsületbeli gyilkosságról érkezett jelentés; mivel ezek a nők elleni agresszióknak csupán a legláthatóbb formáját jelentik, hiszen a családon belüli erőszak és a kényszerházasságok aránya folyamatosan igen magas;
- L. mivel Pakisztán Dél-Ázsián belül fontos szerepet játszik a stabilitás megteremtésében, és ezért a jogállamiság és az emberi jogok megerősítése terén példát kellene mutatnia;
- M. mivel az Európai Unió a közelmúltban az alkalmazandó emberi jogi egyezmények végrehajtásától függő GSP+ státuszt biztosított Pakisztán számára;
 1. súlyos aggodalmának ad hangot a vallási közösségek közötti erőszak, a kisebbségekkel szembeni vallási intolerancia és az imahelyek – többek között keresztény templomok – elleni támadások határozott fokozódása, valamint a pakisztáni nők továbbra is fennálló elnyomása miatt;
 2. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy ez az erőszak milyen hatással lesz a pakisztáni társadalom egészének jövőbeli fejlődésére, az ország előtt álló társadalmi és gazdasági kihívásokat is figyelembe véve; hangsúlyozza, hogy Pakisztánnak hosszú távú érdeke az, hogy valamennyi polgára nagyobb biztonságban éljen;
 3. mélységesen aggasztónak tartja, hogy az istenkáromlással kapcsolatos, vitatott törvényekkel könnyen vissza lehet élni, ami Pakisztán valamennyi polgárát érinti, bármely valláshoz tartozzanak is; különösen aggasztónak találja, hogy az istenkáromlással kapcsolatos törvényeket, amelyeket Sahbaz Bhatti volt miniszter és Szalman Taszír korábbi kormányzó is nyíltan ellenezett, jelenleg a Pakisztánban élő keresztények és más vallási kisebbségek ellen egyre gyakrabban alkalmazzák;

4. emlékezteti a pakisztáni hatóságokat arra a nemzetközi jog szerinti kötelezettségükre, hogy a véleménynyilvánítás szabadságát és a gondolat, a lelkiismeret, a vallás és a meggyőződés szabadságát tiszteletben tartsák; felszólítja a pakisztáni hatóságokat, hogy bocsássák szabadon azokat a fogvatartottakat, akiket istenkáromlás vádjával ítétek el, a fellebbezés során pedig bírálják felül a halálos ítéleteket; felszólítja a pakisztáni hatóságokat, hogy garantálják a bíróságok függetlenségét, a jogállamiságot és a bírósági eljárásokkal kapcsolatos nemzetközi normákkal összhangban a tisztességes eljárást; felszólítja továbbá a pakisztáni hatóságokat, hogy biztosítsanak elegendő védelmet az istenkáromlással kapcsolatos ügyekben érintett valamennyi személy számára, többek között azáltal, hogy a bírakat óvják a külső nyomással szemben, a vádlottakat és családjukat és közösségüket megvédik a tömeges erőszaktól, valamint hogy megoldást kínálnak azok számára, akiket felmentettek ugyan, de származási helyükre nem térhetnek vissza;
5. minden körülmények között határozottan elítéli a halálbüntetés alkalmazását; felszólítja a pakisztáni kormányt, hogy a halálbüntetésre hirdetett de facto moratóriumról sürgősen térjen át a halálbüntetés tényleges eltörlésére;
6. felszólítja a pakisztáni kormányt, hogy alaposan vizsgálja felül el az istenkáromlással kapcsolatos törvényeket és azoknak az állítólagos istenkáromló cselekményekre való – a büntető törvénykönyv 295. és 298. szakasza szerinti – alkalmazását, különös tekintettel a közelmúltbeli halálos ítéletekre; arra ösztönzi a kormányt, hogy álljon ellen a vallási csoportok és egyes ellenzéi politikai erők által e törvények fenntartása érdekében kifejtett nyomásnak;
7. arra kéri a kormányt, hogy gyorsítsa fel a madraszák reformját azáltal, hogy a nemzetközi normáknak megfelelő alaptantervet hoz létre, különös hangsúlyt fektetve a gyűlöletkeltő tananyagok tantervekből való eltávolítására és a közösségi és vallási tolerancia oktatásának beillesztésére; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen eleget a gyűlöletbeszédet tartalmazó, uniós finanszírozással készült tankönyvek felülvizsgálatára vonatkozó korábbi kéréseknek;
8. nyomatékosan felszólítja a pakisztáni kormányt és a parlamentet, hogy hajtson végre reformot a hivatalos igazságszolgáltatási rendszerben az informális fórumok – például a dzsirgák és a pancsajatok – igénybevételének visszaszorítása érdekében, valamint hogy jelentősen növelje az igazságszolgáltatás pénzügyi és humán erőforrásait, különösen az elsőfokú bíróságok szintjén;
9. határozottan elítéli a vallási közösségek elleni erőszak valamennyi megnyilvánulását és a valláson és meggyőződésen alapuló mindennemű megkülönböztetést és intoleranciát; felszólítja a pakisztáni kormányt, hogy tegyen lépéseket a vallási alapú tömeges erőszak áldozatainak védelmére, és különösen tiltsa be a gyűlöletbeszédet, valamint Pakisztán valamennyi lakóját arra ösztönzi, hogy segítse elő és biztosítsa a toleranciát és a kölcsönös megértést; nyomatékosan felszólítja a pakisztáni hatóságokat, hogy a felbujtásért és az istenkáromlással kapcsolatos hamis vádakért felelős személyeket állítsa bíróság elé;
10. emlékeztet rá, hogy a pakisztáni alkotmány garantálja a vallásszabadságot és a kisebbségi jogokat; üdvözli a vallási kisebbségek érdekében Pakisztán kormánya által 2008 novemberében hozott intézkedéseket, például azt, hogy 5%-os kvótát állított fel a

RC\1027620HU.doc

PE534.876v01-00 }
PE534.878v01-00 }
PE534.880v01-00 }
PE534.882v01-00 }
PE534.887v01-00 } RC1

kisebbségek számára a szövetségi közigazgatásban, elismerte a nem muszlim munkaszüneti napokat, valamint bevezette a nemzeti kisebbségek napját;

11. mindazonáltal nyomatékosan kéri a pakisztáni kormányt, hogy fokozza a vallási közösségek közötti jobb megértésre irányuló erőfeszítéseket, tegyen tevékeny lépéseket a vallási alapú erőszakos cselekmények kezelése érdekében, lépjen fel a vallási intolerancia, az erőszakos cselekmények és a megfélemlítés ellen, valamint oszlassa el a büntetlenséggel kapcsolatos aggályokat;
12. mélyszégyen aggodalmát fejezi ki a kisebbségekhez tartozó nők és lányok helyzete miatt, akik gyakran kétszeresen is szenvednek, nevezetesen a kényszerátterítés gyakorlata és a célzott szexuális erőszak következtében; nyomatékosan felszólítja a pakisztáni hatóságokat, hogy fokozza a védelmet, az elkövetők felelősségére vonását és az áldozatoknak nyújtott jóvátételt;
13. hangsúlyozza, hogy a gondolat és a lelkiismeret szabadságához és a vallásszabadsághoz való jog alapvető emberi jog; aggodalmának ad hangot a miatt a Pakisztánban a közelmúltban érzékelhető tendencia miatt, hogy a gondolat, a véleménynyilvánítás és a tájékoztatás szabadságát a látogatottabb internetes szolgáltatók letiltása és ellenőrzése révén korlátozza; felszólítja a kormányt, hogy vessen véget az internet cenzúrázásának, és vizsgálja felül mind a terrorizmus elleni és a nem kormányzati szervezetekről szóló jogszabálytervezetet, amelyek jelentősen csorbítanak a nem kormányzati szervezetek működésének függetlenségét és szabadságát, továbbá a Pakisztánban működő és nemzetközi összeköttetésekkel rendelkező nem kormányzati szervezetek munkájának leállítását vonhatnák maguk után;
14. hangsúlyozza, hogy Pakisztán fontos szerepet tölt be a régió egésze stabilitásának elősegítésében; arra ösztönzi Pakisztánt, hogy vállaljon építő szerepet a biztonságos Afganisztán megteremtésének előmozdításában, és ezért nyomatékosan felszólítja a pakisztáni kormányt, hogy országán belül és a térség egészében erősítse meg az alapvető emberi jogok tiszteletben tartását;
15. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, az Európai Unió emberi jogokkal foglalkozó különleges képviselőjének, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ főtitkárának, az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának, valamint Pakisztán kormányának és parlamentjének.